

Από το στρατόπεδο στο πανεπιστήμιο

Η απόλυση από τις τάξεις της Εθνικής Φρουράς σηματοδοτεί για πολλούς την έναρξη μιας νέας περιόδου, κατά τη διάρκεια της οποίας θα επιδιώξουν την απόκτηση γνώσεων, δεξιοτήτων και τίτλων, που θα τους βοηθήσουν στην επίλυση του μεγάλου ζητήματος της επαγγελματικής αποκατάστασης. Αρκετοί, λοιπόν, από εσάς, θα βρεθείτε σύντομα μακριά από το οικογενειακό σας περιβάλλον και κάποιοι, ενδεχόμενα, σε μια ξένη πόλη και χώρα, για να ζήσετε τη φοιτητική ζωή, που από πολλούς χαρακτηρίζεται ως δύσκολη και αγχώδης και από άλλους ως ανέμελη και ονειρεμένη.

Πληροφορίες για τη φοιτητική ζωή έχετε, πιθανότατα, πάρει από γνωστούς σας σπουδαστές ή και από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Η Εκκλησία, ωστόσο, που παιδιά της έχει όλους τους ανθρώπους είτε αυτοί είναι στρατιώτες, είτε φοιτητές, είτε εργαζόμενοι, αισθάνεται την υποχρέωση να σας ενημερώσει υπεύθυνα, για κάποια ζητήματα που άπτονται της φοιτητικής ζωής και συνήθως παραθεωρούνται.

Η φοιτητική ζωή των τεσσάρων, πέντε ή περισσότερων ετών δεν είναι τίποτε άλλο παρά κομμάτι της ανθρώπινης ζωής και είναι, όπως κι εκείνη, προσωρινή. Σημασία επομένως δεν έχει το ποιο τίτλο θα αποκτήσει ο νέος, μετά το τέλος των σπουδών του, ή το πόσο έχει διασκεδάσει κατά τα φοιτητικά του χρόνια, αλλά το αν και κατά πόσο οι μελέτες του, οι γνώ-

σεις και ο τρόπος ζωής του αποδείχθηκαν θεάρεστα και συνέβαλαν στην πνευματική του προκοπή και την ωφέλεια των συνανθρώπων του. Γιατί, όπως συνήθως συμβαίνει, η απόκτηση τίτλων και γνώσεων δεν συνοδεύεται από την αρετή, αλλά από τον εγωισμό και την έντονη διάθεση εκμετάλλευσης των άλλων. Και η γνώση και επιστήμη που είναι χωρισμένη από την αρετή είναι, σύμφωνα με τους πατέρες της Εκκλησίας μας, κακία και πονηρία.

Η φοίτηση σε μια ανώτερη σχολή προϋποθέτει, για το νέο, κάποιες υποχρεώσεις, όπως είναι η τακτική παρακολούθηση των μαθημάτων, η συστηματική μελέτη, η ετοιμασία εργασιών κ.ά.. Η ανταπόκριση με επιτυχία σ' αυτές τις υποχρεώσεις είναι, ασφαλώς, το πλέον σημαντικό καθήκον του φοιτητή γιατί μέσω αυτής ο ίδιος θα καταξιωθεί, αλλά και θα δώσει χαρά στα πρόσωπα που τον αγαπούν και συνήθως επωμίζονται το οικονομικό κόστος των σπουδών του. Ωστόσο, δεν είναι άγνωστες οι περιπτώσεις των αιωνίων φοιτητών ή άλλων, που δεν αποκτούν τελικά πτυχίο γιατί, είτε εξ αρχής δεν είδαν τη φοιτητική ζωή ως ένα στάδιο αγώνα, είτε κατά την πορεία απελπίστηκαν, γιατί δεν διέθεταν το ηθικό υπόβαθρο, που θα τους στήριζε στις δυσκολίες ή θα τους θωράκιζε απέναντι στους πειρασμούς και τις προκλήσεις.

Από πολλούς προβάλλεται η αντίρρηση ότι, λόγω της μεγάλης ανεργίας που παρατηρείται ανάμεσα στους νέους και μάλιστα τους επιστήμονες, δεν υπάρχει λόγος για να αποκτήσει κανείς γρήγορα το πτυχίο του. Με το σκεπτικό αυτό, η επιμήκυνση της διάρκειας των σπουδών δεν δημιουργεί επαγγελματικά προβλήματα και παρέχει στο νέο την ευκαιρία να απολαύσει περισσότερο τη φοιτητική ζωή. Η αλήθεια όμως είναι άλλη. Ο άνθρωπος δεν παύει, κατά τη διάρκεια των σπουδών του, να είναι ον πνευματικό, για το οποίο μάλιστα σταυρώθηκε

ο Χριστός. Και όπως σε όλα τα πνευματικά ζητήματα η αναβολή δεν είναι λύση, έτσι και στο υπό συζήτηση θέμα η παράταση των σπουδών δεν το λύει και επί πλέον είναι σαφέστατο δείγμα έλλειψης πίστης στο Θεό και αγωνιστικής διάθεσης. Και επειδή η μια πνευματική πώση οδηγεί σε άλλες, οι φοιτητές που δεν έχουν επαφή με την Εκκλησία και πνευματική καθοδήγηση, διολισθαίνουν σε καταστάσεις που δεν αρμόζουν σε Χριστιανούς. Πέρα από το ό,τι σπαταλούν άδικα τους πόρους των οικογενειών τους, αναβάλλουν και το χρόνο ανάληψης των δικών τους οικογενειακών υποχρεώσεων, με το πρόσχημα ότι δεν έχουν ακόμη αποκατασταθεί επαγγελματικά. Αυτό όμως δεν τους εμποδίζει να δημιουργούν ερωτικούς και σαρκικούς δεσμούς γιατί αυτό θεωρούν πως είναι φυσική ανάγκη. Δεν αντιλαμβάνονται όμως πως αυτή είναι η λογική της αμαρτίας, που δελεάζει στην αρχή με την προσφερόμενη ηδονή, αλλά σε βάθος χρόνου δημιουργεί προβλήματα ψυχολογικής ή άλλης φύσης, τα οποία κάποτε ο άνθρωπος θα κληθεί να αντιμετωπίσει.

Ένας σύγχρονος γέροντας, θέλοντας να τονίσει τη συντομία, τη σχετικότητα αλλά και την αξία της φοιτητικής ζωής, συμβούλευε ως εξής τους φοιτητές που τον επισκέπτονταν: «Εξακολούθησε τα μαθήματά σου και μη κοιτάζεις τι κάμνει ο ένας κι ο άλλος, μόνον πρόσεχε τον εαυτό σου. Αν πολλοί από τους συμφοιτητές σου είναι αισχροί, είναι ασεβείς, είναι βλάσφημοι, είναι απειθείς εσύ μη τους μιμηθείς. Μιμήσου τη μέλισσα, η οποία γνωρίζει πολλούς τόπους ακάθαρτους, δυσώδεις, βρωμερούς, αλλά δεν σταματά. Εκλέγει τα ευώδη και εκλεκτά άνθη και συνάγει το μέλι και το αρωματικό κερί». Αυτό να έχετε όλοι ως οδηγό σας αγαπητοί νέοι, σας καλεί η Εκκλησία, και σας εύχεται καλές σπουδές, καλή σταδιοδρομία, καλό αγώνα.